

עמידר, שמיע ומישטר ישראל

החברה הלאומית המשכנת עולים, "עמידר", גילתה כי מרכז הגיבורות שלה, **צבי כץ**, השתמש בכספי החברה ללא אישור. היא קיבלה ממנהל אגף הכספים, **חיים טל**, הצהרה כי חתימתו זוייפה. נציגות ועדה העובדים מסרה להניח הלת החברה כי כספים שוכה צבי כץ משכר העובדים, בסך חצי מיליון לירות, לרכישת איגרות מילווה, לא הועברו ל"בנק ישראל", והופקדו בבנק מיסחרי למטרות אחרות.

מנכ"ל "עמידר", **אלברט לוי**, ש-אישר כל זאת בשיחה עם עורך מדור זה, הצהיר כי טרם נמסרה כל תלונה למישטר ישראל, וכי החברה תדון בפרשות אלה במוסדות הפנימיים שלה. הדיון ייערך בעוד עשרה ימים.

"עמידר" הוקמה לשיכון עולים, ולא למתן הלוואות בריבית גבוהה לעיריות באמצעות מתווכים, ושרי-האוצר הורה על הקירה מלאה. כך, בעיקבות הכתבה כאן, החלה החקירה שהעלתה כי: "עמידר" הפקידה 3 מיליון לירות בריבית של שמונה אחוזים, צמוד למדד, ב"בנק מרכזית". שמיע פנה לצבי כץ, גיבור "עמידר", וביקש להשתמש בכספי

יו"ר ארדורבני בעד שכר מלא, נגד אחריות מלאה

פ.ס. ל"בנק מרכזית" הוצגה פקודה, ביחתימת כץ וחיים טל, מנהל אגף הכספים, המורה על העברת הכספים באמצעות שמיע לעיריית תל-אביב.

הכספים ניתנו לעירייה בריבית היגבוהה לפחות בשניים וחצי אחוזים ממה שמקבלת "עמידר" עליהן. ההפרש בריבית לשנה הוא 75 אלף לירות. ההלוואה לעירייה היא לשבע שנים, וההפרש על השימוש בכספי "עמידר" הוא, אם כך,

525 אלף לירות! חיים טל הודיע בחקירה כי החתימת המתנוססת על הפקודה ל"מרכזית" אינה שלו, והיא מזוייפת.

בעיצומה של החקירה הודיעו ראשי ועד עובדי "עמידר" לחוקרים, כי גילו שהכספים המנוכים ממשכורתם כל חודש, לרכישת מילווה חיסכון שכירים ליחידה, לא הועברו ל"בנק ישראל" לקניית התעודות, אלא הופקדו בבנק בינוני תמורת ריבית גבוהה. מדובר בחצי מיליון לירות לפחות. אם יקנו את התעודות עכשיו, יקבלו תעודות השוות פחות, שכן בינתיים עלה המדד. האחראי לאירכישת התעודות, והפקדת הכסף בבנק הבינוני, הוא שוב צבי כץ.

מנכ"ל "עמידר" טען כי נערכים בירורים עם "בנק ישראל" בקשר לתעודות, ואין זה עניין להנהלה. לדבריו, זיוף החתימה אינו עניין למישטרה.

כאשר נשאל לוי מי נהנה מהפרשי הריבית על כספי "עמידר", ואם נחקר כץ אם קיבל חלק, ענה כי לא נעשתה כל חקירה מעין זו.

התנהגות חברת "עמידר" היא שעורר רייה ממדרגה ראשונה. ראש אגף-הכספים בחברה מתלונן כי חתימתו זוייפה, ומנכ"ל החברה אינו מוצא לנכון לפנות למישטרה.

ל"עמידר" יש גם יושב-ראש מועצת מנהלים, בשכר מלא, הכולל לישיבה ומזכירה ונהג צמוד, הלא הוא **צבי אל-דורטי**, השואף להיות חבר-כנסת. כי יושב-ראש בשכר מלא הוא נושא באחריות מלאה. האם הוא יכול להצדיק את השקת השערורייה?

פרשה זו התגלתה במיקרה, תודות לפרסום כאן. מי יודע כמה שימושים שלא-ברשות, בכספי-ציבור, נעשים בשאר מקומות? על שרי-הפנים להורות לרשות יות המקומיות כי כל עירייה תדווח לימישדרו על כל הלוואה שהיא מקבלת, על מקורותיה האמיתיים ותנאיה המל-אים.

(המשך מעמוד 14)

נסיעה מן הבית למקום העבודה. מאכן שכימעט כל השופטים הם עברייני מס. 15 אלקף ל"י ברוטו. דוגמה זו הביאה גם מישלחת השופטים, שהתייצבה בפני ועדת הכנסת. הם אמרו כי קשה לדרוש מהם לשפוט אורחים על עבירות-מס, כאשר כל שופט גם הוא בחוקת עברייני כזה.

המישלחת הביאה כדוגמה שופט מכור-בד, המקבל הוצאות-רכב בעוד המדינה מעמידה לרשותו מכונית-שרד. לדעתם, זהו מצב בלתי-ינסבל. הם דרשו כי יבוטלו כל העיוותים, וכי השופטים יקבלו שכר גלוי וחוקי שיאפשר להם קיום-בכבוד כמעמדם.

חברי-הכנסת השיבו למישלחת, כי כדי לתת לשופטים בגלוי את ההכנסה שהם מקבלים כיום, יש לשלם להם שכר ברוטו של 15 אלף לירות לחודש. ממנו יישארו להם 4000 לירות. גובה המשכורת ברוטו העלה את הרעיון להעניק לשופטים מעמד כשל חברי-כנסת.

בהלה גורת חיסכון

מיספרן המנופח שני ישיבות ועדת-הכספים הופחת - החיסכון היה מייד

אחד מקישרי-ההשתיקה הגדולים ביותר בכנסת, היה קשר אש"ל קרגמן. כל חברי-הכנסת ידעו כי יושב-ראש ועדת-הכספים, ח"כ ישראל קרגמן, קובע שש ישיבות

יו"ר קרגמן הטו שכס לחיסכון

שבועיות קבועות של הוועדה שלו. כדי שחבריה יוכלו להגיש חשבונות אש"ל, המגיעים להם עבור כל ישיבה בה הם משתתפים.

הכינוי לו זכתה ועדת-הכספים - ועדת אש"ל קרגמן - לא הפריע כלל ליחידה קרגמן עצמו להמשיך בנהוג זה. והטריח את חברי הכנסת, המתגוררים בכל רחבי הארץ, לבוא לישיבות הוועדה מדי יום ביומה. בין אם הן נערכות בכנסת בירושלים, ובין אם במשרדי בנק ישראל בתל-אביב.

צימצומים בכוח. אולם כאשר יצאה הידיעה אל מחוץ לכתלי הכנסת והגיעה לציבור הרחב (העולם הזה 1942), נבהל קרגמן.

הוא הודיע לחברי ועדת-הכספים על צימצום הישיבות. מעתה ואילך לא יתקיימו עוד ישיבות הוועדה בימי החמישי בשבוע.

פירושה של החלטה זו הוא חיסכון של 1260 לירות לשבוע. מאחר שכל חבר של ועדת-הכספים מקבל אש"ל בסכום של 60 לירות לישיבה, ובוועדה חברים 21 חברי-כנסת מקבלי אש"ל.

"גרשהם" יצאה מישראל

"גרשהם" הקימה סניף בישראל בשנת 1928, ומאז משמשת כסוכנה מיספחת ארנסט המבורגר. עתה פנתה "גרשהם" לבית-המיספח המחוזי בתל-אביב, וביקשה לאשר את העברת כל פעולותיה מן הסניף לחברת "הראל". זו שייכת ב-74% למישפחת המבורגר, והיתרה ליחברת-הביטוח "יהודה". בבקשה נמסר כי "גרשהם" מחסלת את סניפיה בכל העולם, ועוברת לעבוד באמצעות חברות מקומיות.

בבקשה נמסר עוד, כי חברת "הראל" תציע לכל בעלי הפוליסות הלא-צמודות של "גרשהם" להפכו לפוליסות צמודות, בלי העלאת הפרמיה.

כספך וגאולה כהן

עיריית תל-אביב סובלת, כידוע, ממח"סור במזומנים, ולכן היא לווה מראובן שמיע כספים בריבית קצוצה. המחסור

רוח היה גאולה כהן נגד חזוים, בעד קנאים

איך לסדר את מס'הקנייה

המשבר במכירות מוצרי-חשמל, וטל-וויזיות בעיקר, יצר בעיות למשווקים. הם

הוא כה חמור עד כי, כשהובאה לפני ועדת-הכספים של העירייה בקשת בית-החולים ביפו, המטפל בחלק הנחשל של העיר, לא מצאה הוועדה אפשרות להקיץ ציב לבית-החולים יותר מאשר עשרת אלפים לירות.

אולם כמה דקות לאחר-מכן החליטה אותה ועדת-כספים עצמה להקציב 15 אלף לירות ל"מידרשה הלאומית על-שם אריה בן-אלעזר", מוסד מיסלגתי של חרות, בעל מגמות קיצוניות וקנאיות, שהרוח החייה בו היא ח"ב גאולה כהן.

אינם יכולים להוריד את המחיר לסי-טונאי, כיוון ששילטונות מס'הקנייה מסר-בים להכיר במחירים נמוכים יותר, גר-בים מס לפי המחיר הגבוה הקיים כיום.

ומה עושה יצרן-טלוויזיות שמכר עד כה דגם למשווק ב-1000 לירות, נאמר, ורוצה עתה למכור לו ב-800 בלבד? פשוט מאוד. הוא מוזה כפתור או זין במוצר וטוען כי זהו דגם חדש, חזקאי למחיר חדש. המחיר החדש נמוך מהקודם ב-100 לירות.

אבל כיוון שמש הקנייה הוא בשיעור של מאה אחוזים, הרי כל לירה שנותן היצרן הנחה לסיטונאי, צומחת בלירה נוספת שעליה אין משלמים מס'הקנייה. כך מוזיל היצרן את המחיר לסיטונאי, כשמחצית החזולה היא על חשבון מס'הקנייה.

הסיטונאי מסוגל לתת הנחות גדולות יותר לקונים, במחיר המזוין יותר, ולמ-כור יותר. היצרן מפסיד קצת, האוצר מפסיד אותו דבר בדיוק, הסיטונאי ממ-שיך למכור.